

pp Når sykehjemmet er stengt for pårørende

– Mange pårørende ringer daglig og flere er også på FaceTime. Ingen har så langt spurt direkte om de kan ta sine hjem, men de er nok innforstått med at så kan skje. Det sier Stine Heggelund, som jobber ved Solåsheimen i Gjesdal kommune i Rogaland.

At sykehjemmet er stengt for pårørende, opplever hun de fleste pårørende har forståelse for, men takler på ulike måter.

Strengt smittetiltak

– Noen er redde så lenge våre pasienter er en stor risikogruppe med tanke på koronasmitte. Andre har full tillit til oss og den jobben vi gjør i form av strenge smittetiltak.

Solåsheimens avdelinger er fordelt på to etasjer. Til vanlig har de ansatte et felles møtepunkt, men nå er de to etasjene avstengt fra hverandre.

“ *Vi har alle fått tildelt hver våre*

pasientgrupper og skal i minst mulig grad forholde oss til andre.

– Vi har ikke lov til å gå via etasjene eller på tvers av avdelingen. Det skal alltid være to meter mellom oss, og vi har nå også skiller internt i avdelingene. Vi har alle fått tildelt hver våre pasientgrupper og skal i minst mulig grad forholde oss til andre, forteller Stine som har jobbet på Solåsheimen i fem år. Her er 75 ansatte på 30 plasser. Koronasituasjonen har imidlertid krevd omplassering av pasienter, slik at de skal ha plass når situasjonen krever det.

Kaotisk i starten

– Vi har skrevet ut og omplassert pasienter slik at vi har kapasitet om det oppstår situasjoner der vi må avlaste sykehuset eller om vi må stå i karantene, forteller hun.

Det har ikke vært bare lett å komme fram til hvem som skal plasseres hvor.

– Til å begynne med opplevdes ting kaotisk. Spesielt fordi alt skulle skje omgående og fordi mye skal ordnes når en pasient må flyttes fra et sted til et annet. Men vi kom gjennom det på en god måte og har fått orden på ting, så nå kjennes det mye bedre.

For egen del er det følelsen av å ikke vite som er mest påtrengende.

– Det vet jeg flere kjenner på. Vi har mange spørsmål i forhold til hva som kan skje og lager oss mange scenarier i hodet, vi snakker om det og vi funderer sammen. Men i denne situasjonen er det rett og slett ting vi ikke får svar på, men må ta som de kommer, sier hun og legger til at hun føler seg så forberedt som hun kan bli.

Stort fokus på smittevern

– Vi er for eksempel forberedt på at vi kan få smittetilfeller og snakker oss gjennom det som da vil skje for å være best mulig forberedt. Vi har et stort fokus på smittevernsutstyret, på hvordan vi skal ta det på og av og på

hvordan vi skal oppbevare det riktig.

“ Fokuset vårt er å holde pasientene trygge, og det krever at færrest mulig går gjennom dørene hos oss.

Det er ikke bare alle smittevernstiltakene som gjør arbeidsdagen annerledes. At de er åtte pasienter færre, merkes selvsagt også. Til vanlig har de 30 pasienter inne, 15 på langtid og 15 korttids plasser. I dag er antall pasienter på korttidsavdelingen redusert til sju.

– Noen av de pårørende tar situasjonen veldig tungt og forstår ikke at dette kan være nødvendig. Men fokuset vårt er å holde pasientene trygge, og det krever at færrest mulig går gjennom dørene hos oss.

Flere på FaceTime

Pårørendetelefonene har økt i omfang. Mange ringer daglig og de som til vanlig også bruker FaceTime er oftere inne. Nå settes også Ipader opp, slik at flere får muligheten til se sine kjære.

– Med Ipadene oppe kan flere pårørende og pasienter snakke sammen på FaceTime eller Skype. Det jobbes også med å få på plass en «ringevenn»-ordning der frivillige ringer pasientene slik at alle har noen å snakke med.

– Opplever du at dere som jobber på Solåsheimen nå må ta pårørendeoppgaver overfor pasientene?

– Vi kan ikke gjøre jobben som pårørende. Men vi prøver å bruke mer tid til pasientene nå enn vi vanligvis har anledning til. Det er viktig å sette seg ned og bare snakke sammen. Noen pasienter blir dessuten angstpreget når de ikke har pårørende rundt seg som de pleier. For dem er det ekstra viktig at vi tar oss tid, sier hun og legger til:

“ Vi prøver å bruke mer tid til pasientene nå enn vi vanligvis

har anledning til.

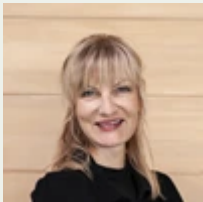
– Dette går selvsagt mest utover de som er klare og orienterte og vant med å ha mye besøk.

I terminalfasen

Hun understreker at de gjør det de kan for å sørge for at både pårørende og pasienter skal oppleve seg så godt ivaretatt som overhodet mulig i denne uvirkelige situasjonen.

For terminale pasienter åpnes imidlertid døren for de pårørende, men under bestemte vilkår i tråd med smittevernreglene.

– Det må på forhånd være klarert hvem som kommer og vi kan kun ta imot én om gangen, oppgir Stine.

Tekst:

Bethi Dirdal Jåtun

Journalist